26/01/2024

Λεωνίδας Χαριτίδης: Ο ευπατρίδης Έλληνας Ορθόδοξος Χριστιανός

/ Γνώμες

Ο Λεωνίδας: Πρόσωπο ωραίο, με ήρεμη, γλυκιά και χαριτωμένη έκφραση. Μάτια γαλαζοπράσινα, φωτεινά, που δημιουργούν στο πρόσωπο έκφραση αγάπης η οποία ακτινοβολεί και γίνεται αισθητή όταν έρχεσαι σε επαφή μαζί του. Προσηνής, απλός, πράος, γαλήνιος, με ταπεινή συμπεριφορά η οποία σε αιχμαλωτίζει αβίαστα αμέσως.

- Γράφει ο Δρ. Γεώργιος Ν. Κόϊος, Ιατρός-Ενδοκρινολόγος

Οι γνώσεις του πολλές πολύπλευρες και πολύμορφες, αλλά κρατάει σε έλεγχο την σοφία του για να μη προκαλεί τον συνομιλητή του και να αισθάνεται άνετα στη συντροφιά του. Η σκέψη του κρυστάλλινη όπως και η συνείδησή του. Το Πνευματικό του επίπεδο πολύ ψηλό, όμως το ελέγχει απόλυτα και το κατεβάζει πάντα στο δικό σου ή και χαμηλότερα με ένα τρόπο τέτοιο, ώστε να αισθάνεσαι άνετα και ίσο τον εαυτό σου με εκείνο. Το κάνει ανεπιτήδευτα γιατί είναι

βιωματική έκφραση, έτσι το ζει. Βιώνει την ισότητα όπως την κηρύττει ο Κύριος, μέσα του, υπαρξιακά. Είναι δοσμένος άνευ όρων στον Χριστό. Ζει και αναπνέει γι Αυτόν. Είναι η πηγή της ζωής του και της αγάπης του για όλους και για όλα, γι αυτό και είναι ανεξάντλητη η ανυστερόβουλη αγάπη του. Έτσι δεν κουράζεται να αγαπά και να προσφέρει χωρίς ανταπόδοση.

Η μεγαλύτερη προσφορά του είναι το Φως που εκπέμπει. Φώς που εκπέμπεται από φλεγόμενο αγνό ευωδιαστό μελισοκέρι. Καίγεται το μελισοκέρι της εν Χριστώ αγάπης μέσα του, το μελισοκέρι της γνώσης που έχει χριστοποιηθεί από την εν Χριστώ ζωή του και εκπέμπεται ως Φως Χριστού.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι ο μακαριστός Γέροντάς μας πατήρ Συμεών Κραγιόπουλος τον εκτιμούσε πολύ, τον αγαπούσε και θα τολμούσαμε να πούμε ότι τον σεβόταν. Όταν ο Λεωνίδας ρωτούσε ή εξέφραζε κάποια σκέψη στις συνάξεις μας στο Πανόραμα ή αλλού με τον Γέροντα, έδειχναν το μέτρο της πνευματικής του κατάστασης.

Ήταν πράγματι χαριτωμένος ο Λεωνίδας Η χάρις του ήταν αισθητή. Σκορπούσε γαλήνη, χαρά και αίσθημα εμπιστοσύνης.

Όταν τον γνώριζες καλύτερα αντιλαμβανόσουν ότι ζούσε την εν Χριστώ ζωή με πληρότητα. Δεν είχε εκπτώσεις με τον εαυτό του. Είχε βίωμα. Αυτό ήταν που τον έκαμνε αληθινό, καθαρό, ανυστερόβουλο. Ό,τι αναλάμβανε να κάνει το έκαμνε με χαρά, με αγάπη και προσπαθούσε να το κάνει τέλειο.

Αρχές του ήταν η ολοκληρωμένη Πίστη στον Χριστό, η ζωή μέσα στα Ιερά Μυστήρια της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας και η υπακοή στον Πνευματικό μας Πατέρα και στην Εκκλησία.

Από αυτό το θεμέλιο ξεκινούσε η αγάπη προς την οικογένειά του μέσα στο πνεύμα της εν Χριστώ ζωής και θυσιαστικής αγάπης, η αγάπη και η προσφορά προς τον πλησίον που γνώριζε μόνο αυτός, η μεγάλη προσφορά της μεγάλης γνώσης του στους μαθητές και φοιτητές του που το αγαπούσαν σαν πατέρα τους, η πολύπλευρη προσφορά προς Πατέρες της Εκκλησίας και την Εκκλησία και η άγνωστη προσφορά του προς την Πατρίδα.

Ο Λεωνίδας αγαπούσε ιδιαίτερα την Ελλάδα μας, την Ελληνορθόδοξη Ελλάδα μας. Ήταν μεγάλος Πατριώτης. Ελάχιστο,, λίγα γνωρίζουν για την προσφορά του σε κρίσιμες περιόδους στην δομή της Εθνικής, της Ελληνικής συνειδήσεως τω μουσουλμάνων, των Πομάκων της Θράκης που κινδύνευαν από την τουρκική προπαγάνδα. Ουδέποτε ζήτησε να αναγνωρισθεί η προσφορά του ή ανταπόδοση. Τον γέμιζε η ανυστερόβουλη προσφορά του και μόνο. Όσοι γνωρίζουν, έστω και

λίγα από τον αγώνα αυτόν, του υποκλίνονται ταπεινά και τον ευχαριστούν εκ μέρους όλων.

Ο κ. Λεωνίδας Χαριτίδης παραλαμβάνει την τιμητική πλακέτα από τον κ. Θεοτοκάτο για την προσφορά του στους πολύτεκνους και τον Σύλλογό μας.

Πηγή: «Άγιοι Πάντες», περιοδικό του Συλλόγου Πολυτέκνων Θεσσαλονίκης

Αυτός ήταν ο Λεωνίδας Χαριτίδης.

Ένα πνευματικά καλλιεργημένο εν Χριστώ πρόσωπο, με ευγενικούς τρόπους και διάκριση που σε σκλάβωναν και πατριώτης.

Ένας ολοκληρωμένος Έλληνας, Χριστιανός,Ορθόδοξος, Μεγάλος Πατριώτης, Θαυμάσιος Δάσκαλος, Οικογενειάρχης και καταπληκτικός παππούς!

Ο Λεωνίδας δεν ζει πλέον.

Εκοιμήθη εν Κυρίω, προσδοκώντας Ανάσταση νεκρών, την δεκάτη ενάτη Δεκεμβρίου 2023 σε ηλικία 88 ετών αφήνοντας πίσω του μια μεγάλη και όμορφη οικογένεια με πολλά ευλογημένα παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα που θα μαρτυρούν την αέναη παρουσία του.

Για τους φίλους του, που τον έζησαν από κοντά, αποτελεί ανεπανάληπτο πρότυπο ζωής και μεγίστη τιμή που τους θεωρούσε φίλους του. Θα ζει πάντα στις καρδιές μας ως ωραίος, καθαρός, γνήσιος, τέλειος, ο οποίος είχε στόχο στην επίγειο ζωή του την αγιότητα και τελειότητα εν Χριστώ, σύμφωνα με το «Άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιος ειμί (Α΄Πέτρ. 1,16) και (Έσεσθε ουν υμείς τέλειοι, ώσπερ ο Πατήρ υμών ο εν τοις ουρανοίς τέλειος εστί (Μθ. 5,48) .

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε, σε όποιον τον γνώριζε από κοντά, άφηνε την αίσθηση ενός Λαϊκού Πατέρα της Εκκλησίας.

Αιωνία σου η μνήμη

Ακριβέ εν Χριστώ αδελφέ και φίλε

ΛΕΩΝΙΔΑ!

Καλή αντάμωση!

ΥΓ. Ο λίαν αγαπητός Λεωνίδας αν ήταν παρών θα μάλωνε έντονα για όσα γράφτηκαν και θα τα χαρακτήριζε υπερβολικά ίσως δε να μην επέτρεπε την δημοσίευση όσων γράφηκαν. Αυτό θα το απαιτούσε με ειλικρίνεια ο ταπεινός χαρακτήρας του. Πάντα ό,τι και σημαντικό να πρόσφερε το θεωρούσε τίποτε σπουδαίο και πάντα δώρο του Κυρίου μας. Όμως τα γεγονότα είναι γεγονότα και η αξία η πνευματική αυθύπαρκτη. Η ζωή μερικών προσώπων είναι απαραίτητο να έρχεται στο φως και να γίνεται γνωστή στον κόσμο. Αποτελεί φωτεινό οδοδείκτη, απαραίτητο ανθρώπινο πρότυπο και επιβεβαιώνει ότι όταν υπάρχει αληθινή πίστη και εμπιστοσύνη στον Χριστό, ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει εν Χριστώ και ως λαϊκός. Όπως κάθε θνητός και ο Λεωνίδας θα πέρασε δυσκολίες, που μόνο αυτός γνώριζε, ως οικογενειάρχης, ως καθηγητής που δίδαξε σε σημαντικές θέσεις (Διευθυντής του Πειραματικού Θεσσαλονίκης, Διευθυντής της Ειδικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης) και γενικά στην καθημερινότητα της ζωής του. Αλλά ήταν αγωνιστής με θάρρος και πίστη στον καλόν αγώνα και είχε θεμέλιο το Ευαγγέλιο.

Ο Λεωνίδας έζησε, υπήρξε ως αξία και μάλιστα Πνευματική σε μεγαλύτερο βαθμό από όσο αναφέρθηκε. Ο μόνος που γνωρίζει το μέγεθος της παρουσίας του στη επίγεια ζωή είναι ο ίδιος Κύριός μας, ο οποίος ήταν το επίκεντρο της ζωής του Λεωνίδα και θα τον κρίνει με την Αγάπη Του.

Το μνημόσυνό του θα τελεσθεί το Σάββατο 27 Ιανουαρίου 2024 μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στον Ι.Ν. Αγίου Μηνά Θεσσαλονίκης.

Πηγή: pemtpousia.gr